

Gruppe: 5

FCI rasenr: 48

FCI dato: 12.03.1999

NKK dato: 26.11.2015

KARELSK BJØRNHUND

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 5
FCIs RASENR.: 48
Original: 12.03.1999

RASEBESKRIVELSE FOR **KARELSK BJØRNHUND** (Karjalankarhukoira)

OPPRINNELSES LAND

HJEMLAND: Finland

BRUK: Jagende spisshund, hovedsakelig for bjørn og elg, holder viltet i standlos.

FCI-KLASSIFIKASJON: Gruppe 5, spissunder og hunder av primitiv type.
Seksjon 2; nordiske spissunder. Jaktprøve (bare i de 3 nordiske landene Finland, Sverige og Norge)

KORT HISTORIKK: Stammer fra Komi hunder, hunder til de s.k. Zyriske folkene. Men grunnstammen til rasen stammer Ladoga-, Olonet- og russisk Karelien, hvor de ble brukt på ulik jakt. Avlen ble startet i 1936 med det mål å skape en robust hund som ga hals på storvilt. Man ble da enige om at navnet skulle være karelsk bjørnehund. Første standard ble skrevet i 1945. Første hund ble registrert i 1946. Rasen er vanlig i Finland.

HELHETSINTRYKK: Middels stor, robust og kraftig bygget med tett pels.

VIKTIGE PROPORSJONER: Kroppslengden bare litt lengre enn mankehøyden. Brystdybden ca halve mankehøyden. Forholdet snute:skalle= 2:3. Skallen omtrent samme lengde, bredde og dybde.

ADFERD/

TEMPERAMENT: Ivrig jeger, svært selvstendig, men samarbeider i jakten, markerer storvilt ved å gi hals. Sansene, spesielt luktesansen, er velutviklede, noe som gjør den velegnet til storviltjakt. Svært god retningssans. Avbalansert, modig og iherdig. Svært utviklet jaktlyst. Svært selvsikker, kan være dominant overfor andre hannhunder, men aldri aggressiv mot folk. Noe reservert.

HODE: Trekantet sett forfra.

Skalle: Bred. Lett hvelvet sett forfra og fra siden, bredest mellom ørene. Pannefuren meget grunn.

Øyenbrynsbuen svakt markert.

Stopp: Ikke spesielt markert, ganske lang, går gradvis over i skallen.

ANSIKTSDEL:

NESEBRUSK: Stor, sort.

SNUTEPARTI: Dypt, bare lett avsmalnende mot snutespissen. Rett neserygg.

LEPPER: Forholdsvis tynne, stramme.

KJEVER/TENNER: Meget kraftige kjever. Velutviklede og jevne tenner. Fullt tannsett, tett saksebitt.

KINN: Godt utviklede kinnbensbuer.

ØYNE: Forholdsvis små, noe ovale. Brune i ulike nyanser. Selvsikkert og våkent uttrykk.

ØRER: Opprettstående, forholdsvis høyt ansatte, middels store med lett avrundete spisser.

HALS: Muskuløs, middels lang. Buert og dekket av tykk pels.

KROPP:

MANKE: Godt markert, spesielt hos hannhunder.

RYGG: Rett, muskuløs.

LEND: Kort, muskuløs

KRYSS: Bredt, kraftig, lett fallende.

BRYST: Rommelig, men ikke spesielt bred. Ganske lang. Rekker omtrent til albuen. Lett hvelvede ribben. Tydelig forbryst.

UNDERLINJE/BUK: Lett opptrukket

HALE: Høyt ansatt, middels lang. Bæres buet over ryggen, halespissen berører kroppen enten på siden eller på ryggen. Medfødt stump hale er likeverdig lang hale.

LEMMER:

FORPART:

HELHETSINNTRYKK: Sterke med kraftig benstamme. Rette og parallelle sett forfra. Skulderblad og overarm av samme lengde, underarmen noe lengre.

SKULDER: Forholdsvis skråstilt, muskuløs.

OVERARM: Lett skråstilt, sterk

ALBUE: Peker rett bakover, plassert på en loddrett linje trukket gjennom skulderbladets høyeste punkt.

UNDERARM: Rett, kraftig.

MELLOMHÅND: Elastisk, middels langt, svakt skråstilt.

FORPOTER: Sluttete, godt hvelvet, runde og peker forover. Elastiske tredeputer, sidene dekket av tett pels.

BAKPART:

HELHETSINNTRYKK: Kraftige og muskuløse, rette og parallelle sett bakfra.

OVERLÅR: Brede, lange, kraftig muskulatur.

KNE: Peker forover, moderat vinkling. Bakbenas fremre kant danner en myk bue.

UNDERLÅR: Lange og muskuløse.

HASELEDD: Lave, tydelig vinkling.

HASER: Kort, kraftig og rett.

BAKPOTER: Sluttete, noe lengre og mindre hvelvet enn forpotene. Elastiske tredeputer, sidene dekket av tett pels.

BEVEGELSER: Lette, uanstrengte, jordvinnende. Bytter raskt fra trav til galopp, som er den mest naturlige gangarten. Parallelle bevegelser.

HUD: Tilliggende uten rynker.

PELS:

HÅRLAG: Dekkhår grove og rette. Lengre på halsen, rygg, og baksiden av lårene. Bløt og tett underull.

FARGE: Sort, kan være matt eller noe brunlig. Vanligst med tydelige hvite tegninger på hode, bryst, buk og ben.

STØRRELSE OG VEKT:

Det anbefales å ta med en høyde- og vektgrense i hver standard for å unngå overdrivelser. Alle endringer i standarder som ansees som usunne for rasen vil bli forkastet.

MANKEHØYDE: hannhund: 54-60 cm, ideal 57 , tisper: 49-55, ideal 52

VEKT: hannhund: 25-28 kg tisper: 17 -20 kg

FEIL:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

- lett benstamme
- smal skalle
- kraftig hvelvet skalle
- snipete snute
- manglende tenner (unntatt PM1 og M3)
- gule øyne
- bløte ører, flaggermusører
- løs halshud
- brystkassen for dyp eller tønneformet
- steil skulder
- steile haser og flate poter
- hvit bunnfarge med sorte tegninger eller noen s.k. ulvehår
- mye sorte prikker i de hvite områdene
- bølget pels

- rett eller for lite buet hale
- noe sky

DISKVALIFISERENDE FEIL:

- . aggressive eller svært sky hunder
- Alle hunder som viser tegn på fysiske eller psykiske defekter
- utypisk
- over- eller underbitt
- blå øyne
- hengeører eller halvt hengende ører
- andre farger enn beskrevet i standarden

NB!:

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass i pungen.
Ifølge norsk lov er kupering av ører og hale og fjerning av sporer forbudt.

Bare funksjonelle og klinisk friske hunder med rasetyppisk bygning skal brukes i avlen.

ANATOMICAL FEATURES

